

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (siedma komora)

z 30. apríla 2015*

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Sýrii —
Zmrazenie finančných prostriedkov — Právo na obhajobu — Povinnosť odôvodnenia —
Nesprávne posúdenie — Právo vlastníť majetok — Právo na ochranu súkromia — Proporcionalita“

Vo veci T-593/11,

Fares Al-Chihabi, bydliskom v Alepe (Sýria), v zastúpení: pôvodne L. Ruessmann a W. Berg, advokáti,
neskôr L. Ruessmann a J. Beck, solicitor,

žalobca,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: M. Bishop a R. Liudvinaviciute-Cordeiro, splnomocnení
zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Európska komisia, v zastúpení: pôvodne S. Boelaert a T. Scharf, neskôr T. Scharf a M. Konstantinidis,
splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Rady 2011/522/SZBP z 2. septembra 2011, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2011/273/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 228, s. 16), nariadenia Rady (EÚ) č. 878/2011 z 2. septembra 2011, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EÚ) č. 442/2011 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii (Ú. v. EÚ L 228, s. 1), rozhodnutia Rady 2011/782/SZBP z 1. decembra 2011 o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2011/273/SZBP (Ú. v. EÚ L 319, s. 56), nariadenia Rady (EÚ) č. 36/2012 z 18. januára 2012 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii, ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 442/2011 (Ú. v. EÚ L 16, s. 1), rozhodnutia Rady 2012/739/CFSP z 29. novembra 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii a o zrušení rozhodnutia 2011/782/SZBP (Ú. v. EÚ L 330, s. 21), vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 1117/2012 z 29. novembra 2012, ktorým sa vykonáva článok 32 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 36/2012 (Ú. v. EÚ L 330, s. 9), vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 363/2013 z 22. apríla 2013, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 36/2012 (Ú. v. EÚ L 111, s. 1), a rozhodnutia Rady 2013/255/SZBP z 31. mája 2013 o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 147, s. 14), ako aj akýchkoľvek neskorších právnych predpisov, pokiaľ ponechávajú v platnosti alebo nahrádzajú tieto akty, v rozsahu, v akom sa týkajú žalobcu,

* Jazyk konania: angličtina.

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora),

v zložení: predseda komory M. van der Woude, sudcovia I. Wiszniewska-Białecka a I. Ulloa Rubio (spravodajca),

tajomník: C. Kristensen, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 12. júna 2014,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobca Fares Al-Chihabi je obchodníkom sýrskej štátnej príslušnosti.
- 2 Rada Európskej únie, ktorá ostro odsúdila násilné potlačenie pokojných protestov na rôznych miestach v Sýrii a vyzvala sýrske orgány, aby sa zdržali použitia sily, prijala 9. mája 2011 rozhodnutie 2011/273/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 121, s. 11). Vzhľadom na vážnosť situácie Rada zaviedla zbrojné embargo, zákaz vývozu materiálu, ktorý možno použiť na účely vnútornej represie, obmedzenie vstupu na územie Európskej únie, ako aj zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov niektorých osôb a subjektov zodpovedných za násilné represie voči sýrskemu civilnému obyvateľstvu.
- 3 Mená osôb zodpovedných za násilné represie voči sýrskemu civilnému obyvateľstvu, ako aj mená a názvy fyzických a právnických osôb a subjektov, ktoré sú s nimi spojené, sú uvedené v prílohe k rozhodnutiu 2011/273. Meno žalobcu tam nie je uvedené. Podľa článku 5 tohto rozhodnutia môže Rada na návrh členského štátu alebo vysokého predstaviteľa Únie pre zahraničnú a bezpečnostnú politiku zmeniť túto prílohu.
- 4 Vzhľadom na to, že niektoré z reštriktívnych opatrení prijatých voči Sýrskej arabskej republike patria do pôsobnosti Zmluvy o FEÚ, prijala Rada nariadenie (EÚ) č. 442/2011 z 9. mája 2011 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii (Ú. v. EÚ L 121, s. 1). Toto nariadenie je v podstate totožné s rozhodnutím 2011/273, ale upravuje možnosti uvoľnenia zmrazených finančných prostriedkov. Zoznam uvedený v prílohe II tohto nariadenia je totožný so zoznamom uvedeným v prílohe rozhodnutia 2011/273 a meno žalobcu v ňom teda nie je uvedené. Podľa článku 14 ods. 1 a 4 nariadenia č. 442/2011, ak Rada rozhodne, že sa na fyzickú alebo právnickú osobu, subjekt alebo orgán vzťahujú predmetné reštriktívne opatrenia, príslušným spôsobom zmení a doplní prílohu II, a okrem toho pravidelne, najmenej raz za 12 mesiacov, prehodnotí zoznam, ktorý je v nej uvedený.
- 5 Rozhodnutím 2011/522/SZBP z 2. septembra 2011 (Ú. v. EÚ L 228, s. 16) Rada zmenila a doplnila rozhodnutie 2011/273, pričom stanovila, že do jeho pôsobnosti vrátane jeho prílohy musia patriť aj „osob[y], ktoré profitujú z režimu alebo ho podporujú, a s nimi spriaznen[é] osob[y], ktoré sa uvádzajú v prílohe“. Meno žalobcu je uvedené v prvom riadku tabuľky v prílohe uvedeného rozhodnutia spolu s dátumom „2.09.2011“ a týmto odôvodnením:

„Predseda Alepskej obchodnej a priemyselnej komory. Ekonomicky podporuje sýrsky režim.“

- 6 Nariadením (EÚ) č. 878/2011 z 2. septembra 2011, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 442/2011 (Ú. v. EÚ L 228, s. 1), Rada rozšírila pôsobnosť prílohy II nariadenia č. 442/2011 na „osoby a subjekty, ktoré majú prospech z režimu alebo ho podporujú, alebo osoby a subjekty s nimi spojené“. Meno žalobcu je uvedené v prvom riadku tabuľky tejto prílohy spolu s rovnakým odôvodnením a informáciami, ako v prílohe rozhodnutia 2011/522.
- 7 Dňa 3. septembra 2011 Rada uverejnila oznámenie určené osobám a subjektom, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia ustanovené v rozhodnutí 2011/522 a nariadení č. 878/2011 (Ú. v. EÚ C 261, s. 4).
- 8 Rozhodnutím 2011/782/SZBP z 1. decembra 2011 o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2011/273 (Ú. v. EÚ L 319, s. 56), Rada usúdila, že vzhľadom na závažnosť situácie v Sýrii bolo potrebné uložiť ďalšie reštriktívne opatrenia, ako sú najmä obmedzenia financovania niektorých podnikov alebo účasti na niektorých infraštruktúrnych projektoch. V záujme prehľadnosti sa opatrenia uložené rozhodnutím 2011/273 a dodatočné opatrenia zlúčili do jedného právneho nástroja. Meno žalobcu je uvedené v riadku 51 tabuľky v prílohe I tohto posledného uvedeného rozhodnutia s rovnakými informáciami a odôvodnením ako v prílohe rozhodnutia 2011/522.
- 9 Dňa 2. decembra 2011 Rada uverejnila oznámenie určené osobám a subjektom, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia ustanovené v rozhodnutí 2011/782 a nariadení č. 442/2011 vykonávanom vykonávacím nariadením Rady č. 1244/2011 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii (Ú. v. EÚ C 351, s. 14).
- 10 Nariadenie Rady (EÚ) č. 36/2012 z 18. januára 2012 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii, ktorým sa zrušuje nariadenie č. 442/2011 (Ú. v. EÚ L 16, s. 1), stanovuje nové reštriktívne opatrenia a mení a dopĺňa zoznam osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú. Meno žalobcu je uvedené v riadku 51 tabuľky v prílohe II uvedeného nariadenia s rovnakými informáciami a odôvodnením ako v prílohe rozhodnutia 2011/522.
- 11 Dňa 24. januára 2012 Rada uverejnila oznámenie určené osobám a subjektom, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia ustanovené v rozhodnutí 2011/782, vykonanom vykonávacím rozhodnutím Rady 2012/37/SZBP a v nariadení č. 36/2012, vykonanom vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 55/2012 o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ C 19, s. 5).
- 12 Rozhodnutím Rady 2012/739/SZBP z 29. novembra 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii a o zrušení rozhodnutia 2011/782 (Ú. v. EÚ L 330, s. 21) boli predmetné reštriktívne opatrenia zhrnuté do jedného právneho nástroja. Meno žalobcu je uvedené v riadku 49 tabuľky v prílohe I uvedeného rozhodnutia s čiastočne rovnakými informáciami a odôvodnením ako v prílohe rozhodnutia 2011/522. Rada tiež uviedla nový dôvod, a to označenie „Podpredseda správnej rady spoločnosti Cham Holding“.
- 13 Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 1117/2012 z 29. novembra 2012, ktorým sa vykonáva článok 32 ods. 1 nariadenia č. 36/2012 (Ú. v. EÚ L 330, s. 9), mení a dopĺňa prílohu II nariadenia č. 36/2012. Meno žalobcu je uvedené v riadku 1 tabuľky v uvedenej prílohe s rovnakými informáciami a odôvodnením ako v prílohe rozhodnutia 2012/739.
- 14 Dňa 30. novembra 2012 Rada uverejnila oznámenie určené osobám a subjektom, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia ustanovené v rozhodnutí 2012/739 a v nariadení č. 36/2012, vykonávanom vykonávacím nariadením č. 1117/2012 (Ú. v. EÚ C 370, s. 6).
- 15 Cieľom vykonávacieho rozhodnutia Rady 2013/185/SZBP z 22. apríla 2013, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 2012/739 (Ú. v. EÚ L 111, s. 77), je aktualizácia zoznamu osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, uvedeného v prílohe I rozhodnutia 2012/739. Meno žalobcu je uvedené v riadku 49 tejto prílohy s rovnakými informáciami a odôvodnením ako v rozhodnutí 2012/739.

- 16 Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 363/2013 z 22. apríla 2013, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 36/2012 (Ú. v. EÚ L 111, s. 1), mení a dopĺňa prílohu II nariadenia č. 36/2012. Meno žalobcu je uvedené v riadku 49 tabuľky v uvedenej prílohe s rovnakými informáciami a odôvodnením ako v prílohe rozhodnutia 2012/739.
- 17 Dňa 23. apríla 2013 Rada uverejnila oznámenie určené osobám a subjektom, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia ustanovené v rozhodnutí 2012/739, ktoré sa vykonáva vykonávacím rozhodnutím 2013/185, a v nariadení č. 36/2012, ktoré sa vykonáva vykonávacím nariadením č. 363/2013 (Ú. v. EÚ C 115, s. 5).
- 18 Dňa 31. mája 2013 Rada prijala rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 147, s. 14). Meno žalobcu je uvedené v riadku 49 tabuľky v prílohe I tohto rozhodnutia s rovnakými informáciami a odôvodnením ako v prílohe rozhodnutia 2012/739.
- 19 Dňa 1. júna 2013 Rada uverejnila oznámenie určené osobám a subjektom, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia ustanovené v rozhodnutí 2013/255 a nariadení č. 36/2012 (Ú. v. EÚ C 155, s. 1).

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 20 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 28. septembra 2011 žalobca podal žalobu o neplatnosť rozhodnutia 2011/522, nariadenia č. 878/2011, rozhodnutia Rady 2011/684/SZBP z 13. októbra 2011, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2011/273 (Ú. v. EÚ L 269, s. 33), a nariadenia Rady (EÚ) č. 1011/2011 z 13. októbra 2011, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 442/2011 (Ú. v. EÚ L 269, s. 18), v rozsahu, v akom sa ho týkajú, a akýchkoľvek neskorších právnych predpisov, ktoré ponechávajú v platnosti tieto akty, v rozsahu, v akom sa ho týkajú.
- 21 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu v ten istý deň žalobca podal na základe článku 76a Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu žiadosť o skrátené súdne konanie.
- 22 Rozhodnutím z 20. januára 2012 Všeobecný súd (šiesta komora) nevyhovel tejto žiadosti.
- 23 Uznesením predsedu šiestej komory Všeobecného súdu z 30. apríla 2012 sa vyhovel návrhu Európskej komisie podanému do kancelárie Všeobecného súdu 16. marca 2012 na jej vstup do konania ako vedľajší účastník konania na podporu návrhov Rady.
- 24 V replike podanej do kancelárie Všeobecného súdu 12. apríla 2012 žalobca upravil svoje návrhy tak, že navrhol tiež zrušenie rozhodnutia 2011/782 a nariadenia č. 36/2012 v rozsahu, v akom sa ho týkajú. V duplike podanej do kancelárie Všeobecného súdu 25. mája 2012 Rada vzala na vedomie tento úkon žalobcu.
- 25 Vyjadrením podaným do kancelárie Všeobecného súdu 16. júla 2013 žalobca upravil svoje návrhy tak, že navrhol výlučne zrušenie rozhodnutia 2012/739, vykonávacieho nariadenia č. 1117/2012, vykonávacieho nariadenia č. 363/2013 a rozhodnutia 2013/255, v rozsahu, v akom sa ho týkajú, a akýchkoľvek neskorších právnych predpisov, pokiaľ ponechávajú v platnosti alebo nahrádzajú tieto akty, v rozsahu, v akom sa ho týkajú. Rada svojimi pripomienkami k tomuto vyjadreniu obsahujúcemu úpravu návrhov podanými do kancelárie Všeobecného súdu 3. septembra 2013 vzala na vedomie vyjadrenie žalobcu, pričom však spochybnila tvrdenie žalobcu, že už nie je podpredsedom správnej rady Cham Holding.
- 26 Po zmene zloženia komôr Všeobecného súdu bol sudca spravodajca pridelený do siedmej komory, v dôsledku čoho jej bola pridelená táto vec.

- 27 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 rokovacieho poriadku vyzval Radu a žalobcu, aby písomne odpovedali na otázky a prípadne predložili určité dokumenty. Účastníci konania týmto výzvam vyhoveľi.
- 28 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 12. júna 2014. Žalobca potvrdil späťvzatie návrhu na zrušenie akýchkoľvek neskorších právnych predpisov, pokiaľ ponechávajú v platnosti alebo nahrádzajú tieto akty, čo bolo zaznamenané v zápisnici z pojednávania.
- 29 Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil rozhodnutie 2011/522, nariadenie č. 878/2011, rozhodnutie 2011/782, nariadenie č. 36/2012, rozhodnutie 2012/739, vykonávacie nariadenie č. 1117/2012, vykonávacie nariadenie č. 363/2013 a rozhodnutie 2013/255 (spoločne ďalej len „napadnuté akty“),
 - zaviazal Radu na náhradu trov konania.
- 30 Rada podporovaná Komisiou navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

- 31 Na podporu svojej žaloby žalobca pôvodne uviedol štyri žalobné dôvody. Prvý je založený na porušení práva na riadnu správu vecí verejných a najmä povinnosti odôvodnenia, druhý na porušení práva na obhajobu a porušení práva na účinnú súdnu ochranu, tretí na porušení základných práv vrátane práva vlastníť majetok, práva na ochranu cti a dobrej povesti, práva zamestnať sa, slobody podnikania, ako aj práva na prezumpciu neviny a štvrtý na porušení práva na rešpektovanie súkromného života a zásady proporcionality. Vo svojom vyjadrení obsahujúcom úpravu návrhov žalobca uviedol aj piaty žalobný dôvod založený na zjavne nesprávnom posúdení.
- 32 Všeobecný súd preskúma najskôr druhý žalobný dôvod, potom prvý a piaty žalobný dôvod a nakoniec spoločne tretí a štvrtý žalobný dôvod.
- O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení práva na obhajobu a porušení práva na účinnú súdnu ochranu*
- 33 Žalobca tvrdí, že Rada porušila jeho právo na obhajobu a právo na účinnú súdnu ochranu, lebo bola povinná oznámiť mu čo najskôr dôvody, prečo bolo jeho meno zapísané do zoznamu osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, po prvé v okamihu prijatia rozhodnutia zapísať jeho meno do zoznamu a po druhé prinajmenšom čo najskôr po prijatí tohto rozhodnutia, aby mu umožnila uplatniť svoje právo podať žalobu v stanovenej lehote.
- 34 Žalobca tiež namieta porušenie práva na účinnú súdnu ochranu vyplývajúce z porušenia jeho práva na obhajobu z dôvodu, že sa neuskutočnilo konanie, ktoré by mu umožnilo uviesť svoje stanovisko, ako aj z dôvodu odmietnutia Rady sprístupniť mu v primeranej lehote po vydaní týchto opatrení spis, najmä dôkazy použité na opodstatnenie uložených reštriktívnych opatrení.
- 35 Rada podporovaná Komisiou spochybňuje tvrdenia žalobcu.

- 36 Najskôr treba pripomenúť, že dodržanie práva na obhajobu zakotvené v článku 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie zahŕňa právo byť vypočutý a právo na prístup k spisu, za predpokladu rešpektovania oprávnených záujmov dôvernosti (pozri rozsudok Súdneho dvora z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, ďalej len „rozsudok Kadi II“, bod 99 a tam citovanú judikatúru).
- 37 Okrem toho právo na účinnú súdnu ochranu potvrdené v článku 47 Charty základných práv vyžaduje, aby dotknutá osoba mohla poznať dôvody, na ktorých sa zakladá rozhodnutie prijaté voči nej, buď prostredníctvom prečítania samotného rozhodnutia, alebo prostredníctvom oznámenia týchto dôvodov na základe jej žiadosti, bez toho, aby bola dotknutá právomoc príslušného súdu vyžadovať od dotknutého orgánu oznámenie týchto dôvodov s cieľom umožniť jej brániť svoje práva za najlepších možných podmienok a pri plnej znalosti veci sa rozhodnúť, či je potrebné obrátiť sa na príslušný súd, a aby tento súd mal možnosť v plnom rozsahu preskúmať zákonnosť dotknutého rozhodnutia (pozri rozsudok Kadi II, bod 100 a tam citovanú judikatúru).
- 38 Článok 52 ods. 1 Charty základných práv však pripúšťa obmedzenia výkonu v nej zakotvených práv, ak dotknuté obmedzenie rešpektuje podstatu základného práva, o ktoré ide, je v súlade so zásadou proporcionality, je nevyhnutné a skutočne zodpovedá cieľom všeobecného záujmu uznaným Úniou (pozri rozsudok Kadi II, bod 101 a tam citovanú judikatúru).
- 39 Navyše existencia porušenia práva na obhajobu musí byť preskúmaná v závislosti od osobitných okolností každého konkrétneho prípadu, najmä od povahy dotknutého aktu a kontextu, v ktorom bol prijatý, ako aj od všetkých právnych noriem, ktoré upravujú dotknutú oblasť (pozri rozsudok Kadi II, bod 102 a tam citovanú judikatúru).

O oznámení napadnutých aktov žalobcovi

- 40 Pokiaľ ide o oznámenie napadnutých aktov žalobcovi, treba pripomenúť, že súd Únie rozlišuje na jednej strane prvotné zapísanie mena osoby do zoznamu osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, rozhodnutím, a na druhej strane ponechanie zápisu mena tejto osoby na uvedenom zozname neskoršími rozhodnutiami.
- 41 V prvom rade, pokiaľ ide o prvotné zapísanie mena osoby do zoznamu osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, nemožno od orgánov Únie vyžadovať, aby oznámili dôvody uvedených opatrení pred prvotným zapísaním mena osoby alebo názvu subjektu do takéhoto zoznamu (pozri rozsudok Všeobecného súdu z 13. septembra 2013, Makhlouf/Rada, T-383/11, bod 38 a tam citovanú judikatúru). Takéto predchádzajúce oznámenie by totiž mohlo ohroziť účinnosť opatrení zmrazenia finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov, ktoré tieto rozhodnutia ukladajú (pozri rozsudok Makhlouf/Rada, už citovaný, bod 39 a tam citovanú judikatúru).
- 42 Na dosiahnutie cieľa sledovaného rozhodnutím 2011/522 a nariadením č. 878/2011, v ktorých prílohách bol po prvýkrát uvedený zápis mena žalobcu, preto musia takéto opatrenia samotnou svojou povahou využívať účinok prekvapenia a musia sa uplatniť okamžite (pozri v tomto zmysle rozsudok Makhlouf/Rada, už citovaný, bod 40 a tam citovanú judikatúru).
- 43 Z dôvodov týkajúcich sa tiež cieľa sledovaného týmto rozhodnutím a účinnosti ním upravených opatrení orgány Únie neboli povinné vypočuť žalobcu pred prvotným zapísaním jeho mena do zoznamu uvedeného v týchto prílohách (pozri v tomto zmysle rozsudok Makhlouf/Rada, už citovaný, bod 41 a tam citovanú judikatúru).
- 44 V druhom rade, pokiaľ ide o predchádzajúce oznámenie rozhodnutí o ponechaní zápisu mena osoby na zozname osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, zo spoločného výkladu bodov 101 a 103 rozsudku Kadi II vyplýva, že pokiaľ ide o rozhodnutie spočívajúce v ponechaní mena osoby na takomto

zozname, na rozdiel od toho, čo platí pri prvotnom zápise, je príslušný orgán Únie v zásade povinný oznámiť tejto osobe pred prijatím tohto rozhodnutia skutočnosti, ktoré sú mu známe a z ktorých vychádza pri prijatí svojho rozhodnutia, a to na to, aby táto osoba mohla brániť svoje práva.

- 45 Ak však Rada dopĺňa odôvodnenie zapísania mena žalobcu do zoznamu osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, ako to v prejednávanej veci urobila pri prijatí rozhodnutia 2012/739 a vykonávacieho nariadenia č. 1117/2012, treba rozlišovať, o aký akt ide.
- 46 Pokiaľ ide v danom prípade o rozhodnutie 2011/782 a nariadenie č. 36/2012 o ponechaní zápisu mena žalobcu na zozname osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, uvedeného v prílohe uvedených aktov bez zmeny odôvodnenia prvotného zápisu, treba pripomenúť, že hoci každému následnému rozhodnutiu o zmrazení finančných prostriedkov musí v zásade predchádzať oznámenie nových skutočností uvádzaných v neprospech dotknutej osoby a vypočutie (rozsudky Súdneho dvora z 21. decembra 2011, Francúzsko/Organizácia mudžahedínov iránskeho ľudu, C-27/09 P, Zb. s. I-13427, bod 137, a Všeobecného súdu zo 7. decembra 2010, Fahas/Rada, T-49/07, Zb. s. II-5555, bod 48), neplatí to v prípade, pokiaľ je odôvodnenie následného rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov v podstate rovnaké ako odôvodnenie, ktoré už bolo použité pri predchádzajúcom rozhodnutí. Na tento účel preto môže postačovať jednoduché vyhlásenie (rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. septembra 2009, Sison/Rada, T-341/07, Zb. s. II-3625, bod 62, a rozsudok Všeobecného súdu Fahas/Rada, už citovaný, bod 55).
- 47 Vzhľadom na uvedenú judikatúru neexistencia individuálneho oznámenia rozhodnutia 2011/782 a nariadenia č. 36/2012, v ktorých sa Rada obmedzila na zopakovanie odôvodnenia prvotného zapísania, pričom nič nedoplnila ani nezmenila, nezasahuje do práva na obhajobu.
- 48 Naproti tomu, pokiaľ ide o rozhodnutie 2012/739 a vykonávacie nariadenie č. 1117/2012, v ktorých Rada zmenila odôvodnenie prvotného zápisu mena žalobcu do dotknutých zoznamov, treba pripomenúť, že v rámci týchto aktov sa oznámenie nových skutočností uvádzaných v neprospech dotknutej osoby a právo byť vypočutý musia zaistiť pred prijatím týchto aktov (rozsudok Francúzsko/Organizácia mudžahedínov iránskeho ľudu, už citovaný, bod 63).
- 49 V tejto súvislosti treba konštatovať, že Rada informovala žalobcu o svojom zámere zmeniť a doplniť odôvodnenie zapísania jeho mena do dotknutých zoznamov listom z 29. mája 2012. Žalobca tak mohol predložiť svoje pripomienky k novému zamýšľanému odôvodneniu. Žalobca sa preto nesprávne domnieva, že Rada porušila jeho právo byť vypočutý v súvislosti s rozhodnutím 2012/739 a vykonávacím nariadením č. 1117/2012.
- 50 Pokiaľ ide o rozhodnutie 2013/255 a vykonávacie nariadenie č. 363/2013, vzhľadom na to, že tieto akty striktné opakujú odôvodnenie uvedené v rozhodnutí 2012/739 a vykonávacom nariadení č. 1117/2012, neexistencia individuálneho oznámenia týchto aktov neohrozuje právo na obhajobu.

O práve byť vypočutý a oboznámiť sa z dôkazmi

- 51 Z judikatúry týkajúcej sa rozhodnutí o ponechaní zápisu mena osoby na zozname osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, vyplýva, že ak dotknutá osoba alebo subjekt predloží pripomienky, pokiaľ ide o odôvodnenie, príslušný orgán Únie musí dôkladne a nestranné preskúmať dôvodnosť uvádzaných tvrdení s prihliadnutím na tieto pripomienky a prípadné skutočnosti, ktoré svedčia v prospech tejto osoby alebo subjektu a ktoré sú k týmto vyjadreniam priložené (pozri rozsudok Kadi II, bod 114 a tam citovanú judikatúru).

- 52 Ako zdôraznila Rada, článok 21 rozhodnutia 2011/782, článok 32 nariadenia č. 36/2012, článok 27 rozhodnutia 2012/739 a článok 30 rozhodnutia 2013/255 uvádzajú, že ak sa predložia pripomienky alebo zásadné nové dôkazy, Rada preskúma svoje rozhodnutie a informuje o tom dotknutú osobu alebo subjekt.
- 53 Okrem toho treba zdôrazniť, že Rada je povinná sprístupniť dotknutej osobe administratívne dokumenty týkajúce sa predmetného opatrenia, ktoré nemajú dôvernú povahu, iba na jej žiadosť (rozsudok Súdneho dvora zo 16. novembra 2011, Bank Melli Iran/Rada, C-548/09 P, Zb. s. I-11381, bod 92).
- 54 Navyše treba pripomenúť, že uverejnenie oznámenia určeného osobám, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia tohto druhu, postačuje na upozornenie osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, na možnosť napadnúť rozhodnutie Rady (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 23. apríla 2013, Gbagbo a i./Rada, C-478/11 P až C-482/11 P, bod 62).
- 55 V prejednávanej veci bolo takéto oznámenie uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* 3. septembra 2011, t. j. v samotný deň uverejnenia rozhodnutia 2011/522 a nariadenia č. 878/2011, pričom informovalo dotknuté osoby o možnosti požiadať o oznámenie dôkazov, ktoré opodstatnili prijaté akty. Rada postupovala rovnako aj pri rozhodnutí 2011/782 a nariadení č. 36/2012, keď v úradnom vestníku uverejnila oznámenie rovnakého druhu. Žalobca sa preto nesprávne domnieva, že nemal možnosť ani príležitosť obhajovať sa.
- 56 Pokiaľ ide o rozhodnutie 2012/739, vykonávacie nariadenie č. 1117/2012, rozhodnutie 2013/185 a vykonávacie nariadenie č. 363/2013, dvomi listami s individuálnym oznámením z 30. novembra 2012 a 13. mája 2013 Rada informovala žalobcu o možnosti požiadať o oznámenie dôkazov, ktoré opodstatnili prijatie uvedených aktov. Žalobca teda mohol požiadať o toto oznámenie a pripraviť si obhajobu.
- 57 Z písomností v spise navyše nevyplýva, žeby žalobca využil postup uvedený v bode 54 vyššie. Nemôže preto dôvodne tvrdiť, že Rada porušila jeho právo na účinnú súdnu ochranu.
- 58 Z uvedeného vyplýva, že druhý žalobný dôvod musí byť zamietnutý.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

- 59 Žalobca tvrdí, že Rada voči nemu prijala reštriktívne opatrenia bez toho, aby ho informovala o odôvodnení takým spôsobom, ktorý by mu umožnil uviesť dôvody na svoju obhajobu alebo predložiť iné pripomienky, pričom použila generické a stereotypné formulácie bez spresnenia skutkových a právnych okolností, ktoré odôvodňovali zapísanie jeho mena do dotknutých zoznamov, alebo ktoré viedli k prijatiu napadnutých aktov.
- 60 Rada podporovaná Komisiou spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobcu.
- 61 Najskôr treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry je cieľom povinnosti odôvodnenia aktu spôsobujúceho ujmu, ktorá vyplýva zo zásady dodržiavania práva na obhajobu, jednak poskytnúť dotknutej osobe dostatočné informácie na to, aby zistila, či je akt dôvodný, prípadne či má vadu, ktorá by umožnila napadnúť jeho platnosť na súde Únie, a jednak umožniť tomuto súdu uskutočniť preskúmanie zákonnosti tohto aktu (pozri rozsudok Makhlouf/Rada, už citovaný, bod 60 a tam citovanú judikatúru).

- 62 Z ustálenej judikatúry tiež vyplýva, že odôvodnenie vyžadované článkom 296 ZFEÚ musí byť prispôsobené povahe dotknutého aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, umožňujúce dotknutým osobám pochopiť dôvody prijatia opatrenia a príslušnému súdu preskúmať ho (pozri rozsudok Makhlouf/Rada, už citovaný, bod 61 a tam citovanú judikatúru).
- 63 Pokiaľ dotknutá osoba alebo subjekt nemá právo na vypočutie pred prijatím prvotného rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov, dodržanie povinnosti odôvodnenia je ešte dôležitejšie vzhľadom na to, že táto povinnosť predstavuje jedinú záruku, ktorá dotknutej osobe umožňuje aspoň po prijatí tohto opatrenia účinne uplatniť prostriedky nápravy, ktoré má k dispozícii, aby napadla zákonnosť uvedeného rozhodnutia (pozri rozsudok Makhlouf/Rada, už citovaný, bod 62 a tam citovanú judikatúru).
- 64 Odôvodnenie aktu Rady, ktorým sa ukladá opatrenie zmrazenia finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov, preto musí vymedziť presné a konkrétne dôvody, pre ktoré sa Rada v rámci svojej diskrečnej právomoci posúdenia domnieva, že takéto opatrenie sa má vzťahovať na dotknutú osobu (pozri rozsudok Makhlouf/Rada, už citovaný, bod 63 a tam citovanú judikatúru).
- 65 Požiadavka odôvodnenia sa však musí posudzovať vo vzťahu k okolnostiam prejednávanej veci, najmä obsahu aktu, povahe uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý môžu mať adresáti na tom, aby dostali vysvetlenia (pozri rozsudok Makhlouf/Rada, už citovaný, bod 64 a tam citovanú judikatúru).
- 66 Nevyžaduje sa teda, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, sa musí posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale aj s ohľadom na jeho kontext a na všetky právne predpisy, ktoré upravujú dotknutú oblasť (pozri rozsudok Makhlouf/Rada, už citovaný, bod 65 a tam citovanú judikatúru).
- 67 Konkrétne akt spôsobujúci ujmu je dostatočne odôvodnený vtedy, pokiaľ bol prijatý v kontexte, ktorý je dotknutej osobe známy a umožňuje jej pochopiť dosah opatrenia prijatého voči nej (pozri rozsudok Makhlouf/Rada, už citovaný, bod 66 a tam citovanú judikatúru).
- 68 Pokiaľ ide v prejednávanej veci o poznanie všeobecného kontextu, v ktorom boli uložené dotknuté reštriktívne opatrenia, žalobcom, treba uviesť, že odôvodnenia 1 až 3 rozhodnutia 2011/273, na ktoré odkazujú rozhodnutie 2011/522 a nariadenie č. 878/2011, jasne vymedzujú všeobecné dôvody prijatia reštriktívnych opatrení Únie voči Sýrii, keď uvádzajú:
- „(1) Európska únia 29. apríla 2011 vyjadrila hlboké znepokojenie nad vývojom situácie v Sýrii a nasadením vojenských a bezpečnostných zložiek vo viacerých sýrskych mestách.
- (2) Únia ostro odsúdila násilné potlačenie pokojných protestov aj s použitím ostrej munície na rôznych miestach Sýrie, v dôsledku čoho viacero demonštrantov zahynulo, niekoľko osôb sa zranilo a bolo bezdôvodne zadržaných a vyzvala sýrske bezpečnostné sily, aby sa zdržali násilia.
- (3) Vzhľadom na závažnosť situácie by sa mali prijať reštriktívne opatrenia voči Sýrii a osobám zodpovedným za násilný zásah voči civilnému obyvateľstvu v Sýrii.“
- 69 Navyše podľa článku 4 rozhodnutia 2011/273, v znení zmenenom a doplnenom rozhodnutím 2011/522, „zmrazujú sa všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria osobám zodpovedným za násilný zásah voči civilnému obyvateľstvu v Sýrii, fyzickým alebo právnickým osobám a subjektom, ktoré sú s nimi spriaznené, uvedeným v prílohe, ako aj všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré sú vo vlastníctve takýchto osôb a subjektov, v ich držbe alebo pod ich kontrolou“.

- 70 Okrem toho článok 25 ods. 1 rozhodnutia 2012/739 stanovuje, že opatrenia možno prijať voči osobám zodpovedným za násilnú represiu voči civilnému obyvateľstvu v Sýrii, osobám a subjektom, ktoré majú z režimu prospech alebo ho podporujú, a osobám a subjektom, ktoré sú s nimi spojené.
- 71 Z judikatúry vyplýva, že možno predpokladať, že významné osobnosti sýrskej spoločnosti poznali všeobecný kontext, na ktorý sa odvolávajú napadnuté akty (pozri v tomto zmysle rozsudok Makhlouf/Rada, už citovaný). Ako pritom v prejednávanej veci vyplýva z písomností v spise a z vyjadrení samotného žalobcu, je v Sýrii významným obchodníkom pôsobiacim hlavne vo farmaceutickom, poľnohospodársko-potravinárskom a finančnom odvetví. Okrem toho je žalobca aj predsedom obchodnej a priemyselnej komory v Alepe (Sýria). Žalobca teda nevyhnutne poznal všeobecný kontext, na ktorý sa odvolávajú uvedené akty.
- 72 Pokiaľ ide o osobitný kontext zapísania mena žalobcu do zoznamov tvoriacich prílohy napadnutých aktov, z ustálenej judikatúry vyplýva, že na to, aby si Rada riadne splnila povinnosť odôvodnenia aktu ukladajúceho reštriktívne opatrenia, musí uviesť skutkové a právne okolnosti, od ktorých závisí právne odôvodnenie týchto opatrení, a úvahy, ktoré ju viedli k ich prijatiu (pozri v tomto zmysle rozsudok Bank Mellī Iran/Rada, už citovaný, bod 81 a tam citovanú judikatúru). Z toho vyplýva, že odôvodnenie takeého aktu sa v zásade musí týkať nielen zákonných podmienok uplatnenia reštriktívnych opatrení, ale aj špecifických a konkrétnych dôvodov, pre ktoré sa Rada pri výkone svojej diskrečnej právomoci posúdenia domnieva, že takéto opatrenia sa musia vzťahovať na dotknutú osobu (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. decembra 2006, Organizácia mudžahedínov iránskeho ľudu/Rada, T-228/02, Zb. s. II-4665, bod 146, a rozsudok Všeobecného súdu Fahas/Rada, už citovaný, bod 53, a rozsudok z 11. decembra 2012, Sina Bank/Rada, T-15/11, bod 68).
- 73 Podľa judikatúry by však podrobné zverejnenie výhrad uvedených v neprospech dotknutých osôb mohlo nielen odporovať naliehavým dôvodom všeobecného záujmu, ktoré sa týkajú bezpečnosti Únie a jej členských štátov alebo riadenia ich medzinárodných vzťahov, ale tiež zasahovať do legitímnych záujmov predmetných osôb a subjektov, keďže môže vážne poškodiť ich povesť, v dôsledku čoho treba výnimočne pripustiť, že v znení rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov uverejnenom v úradnom vestníku musí byť uvedený iba výrok a všeobecné odôvodnenie, pričom presné a konkrétne odôvodnenie tohto rozhodnutia musí byť vypracované a oznámené dotknutým osobám akýmkoľvek iným vhodným spôsobom (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok Organizácia mudžahedínov iránskeho ľudu/Rada, už citovaný, bod 147, a rozsudok Všeobecného súdu z 8. júna 2011, Bamba/Rada, T-86/11, Zb. s. II-2749, bod 53).
- 74 V prejednávanej veci Rada v rozhodnutí 2011/522, nariadení č. 878/2011, rozhodnutí 2011/782 a nariadení č. 36/2012 vychádzala, pokiaľ ide o zaradenie mena žalobcu na zoznamy osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, z týchto dôvodov:
- „Predseda Alepskej obchodnej a priemyselnej komory. Ekonomicky podporuje sýrsky režim.“
- 75 V rozhodnutí 2012/739, vykonávacom nariadení č. 1117/2012, vykonávacom nariadení č. 363/2013 a rozhodnutí 2013/255, Rada vychádzala, pokiaľ ide o zaradenie mena žalobcu na zoznamy osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, z týchto dôvodov:
- „Predseda Alepskej obchodnej a priemyselnej komory. Podpredseda správnej rady spoločnosti Cham Holding. Ekonomicky podporuje sýrsky režim.“
- 76 Treba konštatovať, že dôvody uvedené v bodoch 74 a 75 vyššie sú dostatočne jasné a presné. Vzhľadom na kritérium zápisu týkajúce sa osôb, ktoré podporujú sýrsky režim a tých, ktoré z neho majú prospech (pozri bod 5 vyššie), ako aj skutočnosť, že zoznamy tvoriace prílohy napadnutých aktov sa týkajú množstva iných sýrskych obchodníkov, totiž žalobca mohol pochopiť, že podporuje sýrsky režim

vzhľadom na svoj výkon významných profesijných funkcií a že z tohto dôvodu bol zapísaný do týchto zoznamov. Navyše, v rámci žaloby, na základe ktorej sa začalo toto konanie, žalobca spochybnil odôvodnenie zapísania svojho mena do týchto zoznamov.

- 77 V dôsledku toho odôvodnenie napadnutých aktov postačuje na splnenie povinnosti odôvodnenia vyplývajúcej z článku 296 druhého odseku ZFEÚ. Prvý žalobný dôvod preto treba zamietnuť.

O piatom dôvode založenom na nesprávnom posúdení

- 78 Žalobca tvrdí, že Rada vychádzala z nesprávneho posúdenia pri hodnotení skutočností, keď uviedla jeho funkciu podpredsedu správnej rady Cham Holding, lebo v okamihu prijatia vykonávacieho nariadenia č. 1117/2012 a rozhodnutia 2012/739, ako aj neskôr nezastával túto funkciu, keďže 18. septembra 2012 nadobudlo účinnosť vymenovanie nového podpredsedu správnej rady každoročným riadnym valným zhromaždením.
- 79 Rada podporovaná Komisiou spochybňuje tvrdenia žalobcu.
- 80 Najskôr treba uviesť, že žalobný dôvod založený na nesprávnom posúdení bol podaný až v rámci žiadosti o úpravu žalobných návrhov zo 16. júla 2013, nie v žalobe. Týka sa formulácie „Podpredsa správnej rady spoločnosti Cham Holding“, ale nie dôvodov, z ktorých Rada vychádzala pri prvotnom zapísaní mena žalobcu do zoznamu osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia.
- 81 V tejto súvislosti bolo v bode 49 vyššie uvedené, že Rada informovala žalobcu listom z 29. mája 2012 o svojom zámere doplniť odôvodnenie zapísania jeho mena do zoznamu osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, tak, že ako dôvod bude obsahovať aj jeho postavenie podpredsedu správnej rady Cham Holding.
- 82 Z písomností v spise navyše vyplýva, že na každoročnom riadnom valnom zhromaždení Cham Holding, ktoré sa konalo 18. septembra 2012, žalobca nepodal návrh na svoje opätovné zvolenie na post podpredsedu správnej rady.
- 83 Okrem toho 29. novembra 2012 Rada prijala rozhodnutie 2012/739 a vykonávacie nariadenie č. 1117/2012. Odôvodnenie zapísania mena žalobcu do zoznamu osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, uvedeného v prílohe týchto aktov bolo zmenené a doplnené spôsobom, ktorý Rada oznámila vo svojom predchádzajúcom liste.
- 84 Preto treba konštatovať, že ku dňu prijatia napadnutých aktov už žalobca nevykonával funkciu podpredsedu správnej rady Cham Holding.
- 85 Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca bol upozornený na zamýšľané zmenenie a doplnenie odôvodnenia rozhodnutia 2012/739 a vykonávacieho nariadenia č. 1117/2012, ku dňu, keď sa uskutočnila zmena v rámci riadiacich orgánov Cham Holding, však nemožno Rade vytýkať, že použila toto odôvodnenie v prílohách uvedených aktov.
- 86 Pokiaľ však ide o vykonávacie nariadenie č. 363/2013 prijaté 22. apríla 2013 a rozhodnutie 2013/255 prijaté 31. mája 2013, treba konštatovať, že Rada mohla napraviť ich odôvodnenie, pretože od konania valného zhromaždenia do prijatia týchto napadnutých aktov uplynula doba okolo ôsmich mesiacov.
- 87 Treba tiež zdôrazniť, že žalobca nikdy nespochybnil opodstatnenosť odôvodnenia napadnutých aktov, pokiaľ ide o jeho post predsedu Alepskej obchodnej a priemyselnej komory. Podľa ustálenej judikatúry pritom na potvrdenie uvedených aktov stačí, ak je platný čo len jeden jediný dôvod (pozri v tomto zmysle rozsudok Kadi II, bod 119). Nesprávne posúdenie konštatované v bode 86 vyššie týkajúce sa opodstatnenosti dôvodu ďalšieho zapísania preto nemôže viesť k zrušeniu týchto aktov.

88 V dôsledku toho treba piaty žalobný dôvod zamietnuť.

O treťom a štvrtom žalobnom dôvode založených na porušení základných práv vrátane práva vlastníť majetok, práva na ochranu cti a dobrej povesti, práva zamestnať sa, slobody podnikania a práva na prezumpciu neviny, práva na rešpektovanie súkromného života a zásady proporcionality

89 Po prvé žalobca tvrdí, že obmedzenia na dobu neurčitú jeho práva vlastníť majetok uložené napadnutými aktmi, rovnako ako nevhodnosť dôvodov a neexistencia dôkazov, ktoré by mohli opodstatniť tieto obmedzenia, predstavujú neprímeraný a neúnosný zásah do jeho práva vlastníť majetok.

90 Po druhé žalobca tvrdí, že napadnuté akty nezákonným spôsobom obmedzujú jeho právo na ochranu cti a dobrej povesti, jeho právo zamestnať sa a slobodu podnikania, a napokon aj zásadu prezumpcie neviny.

91 Po tretie žalobca tvrdí, že napadnuté akty porušujú jeho právo na rešpektovanie súkromného života, „keďže zmrazenie finančných prostriedkov a obmedzenie slobody pohybu predstavujú neprímeraný zásah do práva na rešpektovanie súkromného života, ako aj porušenie všeobecnej zásady proporcionality“.

92 Rada podporovaná Komisiou spochybňuje argumentáciu žalobcu.

93 Po prvé, pokiaľ ide o argumentáciu týkajúcu sa porušenia práva žalobcu na ochranu cti a dobrej povesti, práva zamestnať sa a slobody podnikania, ako aj zásady prezumpcie neviny, nemôže uspieť.

94 Treba totiž pripomenúť, že ako vyplýva z článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku, každý návrh na začatie konania musí označiť predmet konania, ako aj zhrnutie dôvodov a toto označenie musí byť dostatočne jasné a presné, aby umožnilo žalovanému pripraviť si svoju obranu a Všeobecnému súdu vykonať preskúmanie. Z toho vyplýva, že podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých je žaloba založená, musia vyplynúť koherentným a zrozumiteľným spôsobom už z textu samotnej žaloby (pozri analogicky rozsudok Súdneho dvora z 9. januára 2003, Taliansko/Komisia, C-178/00, Zb. s. I-303, bod 6). Žaloba preto musí vysvetliť, v čom spočíva dôvod, na ktorom je založená, pričom jeho samotné abstraktné uvedenie nezodpovedá požiadavkám rokovacieho poriadku (rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. januára 1995, Viho/Komisia, T-102/92, Zb. s. II-17, bod 68).

95 V prejednávanej veci pritom treba uviesť, že argumentácia týkajúca sa porušenia základných práv uvedených v bode 90 vyššie neobsahuje dostatočne jasné a presné uvedenie výhrad, ktoré chce žalobca formulovať. Z toho vyplýva, že Rada si nemohla riadne pripraviť svoju obranu a Všeobecný súd nemôže na základe tejto argumentácie uskutočniť svoje preskúmanie.

96 Navyše treba dodať, že vzhľadom na to, že požiadavky článku 44 ods. 1 rokovacieho poriadku majú povahu požiadaviek verejného poriadku, Všeobecnému súdu prislúcha, aby z úradnej moci posúdil žalobný dôvod, ktorý bol uvedený pri nedodržaní týchto požiadaviek (rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. júla 1990, Automec/Komisia, T-64/89, Zb. s. II-367, bod 74, a rozsudok Všeobecného súdu zo 14. februára 2012, Taliansko/Komisia, T-267/06, body 35 až 38). Argumentácia týkajúca sa základných práv uvedených v bode 90 vyššie sa preto musí zamietnuť ako neprípustná.

97 Po druhé, pokiaľ ide o argumentáciu týkajúcu sa porušenia práva vlastníť majetok, najskôr treba pripomenúť, že právo vlastníť majetok je súčasťou všeobecných zásad práva Únie a je zakotvené v článku 17 Charty základných práv.

- 98 Okrem toho z ustálenej judikatúry vyplýva, že práva zakotvené v Charte základných práv nepoživajú v práve Únie absolútnu ochranu, ale musia sa zohľadniť podľa svojej funkcie v spoločnosti. Uplatnenie týchto práv preto môže byť obmedzené pod podmienkou, že tieto obmedzenia skutočne zodpovedajú cieľom všeobecného záujmu sledovaným Úniou a nepredstavujú vo vzťahu k sledovanému účelu neprímeraný a neúnosný zásah, ktorým by bola zasiahnutá samotná podstata takto zaručených práv (rozsudok Makhlouf/Rada, už citovaný, body 97 až 101 a 105).
- 99 Pokiaľ ide o uplatnenie týchto zásad v prejednávanej veci, treba poznamenať, že tvrdenia uvedené žalobcom zodpovedajú tvrdeniam, ktoré Všeobecný súd odmietol vo veci vedúcej k rozsudku Makhlouf/Rada, už citovanému. Prijatie reštriktívnych opatrení voči žalobcovi je totiž primerané, keďže sa uskutočňuje v rámci takého zásadného cieľa všeobecného záujmu, akým je pre medzinárodné spoločenstvo ochrana civilného obyvateľstva. Zmrazenie finančných prostriedkov a iných hospodárskych zdrojov, ako aj zákaz vstupu na územie Únie týkajúce sa osôb, ktoré boli identifikované ako zúčastňujúce sa na podpore sýrskeho režimu, ako také nemožno považovať za neprímerané.
- 100 Následne dotknuté reštriktívne opatrenia sú tiež nevyhnutné, keďže alternatívne a menej obmedzujúce opatrenia, ako je systém predchádzajúceho povolenia alebo povinnosť odôvodniť použitie vyplatných finančných prostriedkov *a posteriori*, neumožňujú rovnako účinne dosiahnuť sledovaný cieľ, ktorým je boj proti financovaniu sýrskeho režimu, najmä vzhľadom na možnosť obchádzať uložené obmedzenia.
- 101 Napadnuté akty, ktoré obsahujú dotknuté reštriktívne opatrenia, boli navyše prijaté pri dodržaní všetkých záruk umožňujúcich žalobcovi uplatniť svoje právo na obhajobu, ako bolo uvedené v bodoch 36 až 58 v rámci analýzy druhého žalobného dôvodu.
- 102 Napadnuté akty napokon stanovujú možnosť povoliť používanie zmrazených finančných prostriedkov na pokrytie základných potrieb alebo splnenie si určitých záväzkov a poskytnutie osobitného povolenia umožňujúceho uvoľniť zmrazenie finančných prostriedkov, iných finančných aktív alebo iných hospodárskych zdrojov a pravidelne prehodnotiť zapísanie do zoznamu, aby sa zaistilo, že osoby a subjekty, ktoré už nezodpovedajú kritériám na zaradenie do zoznamu, boli z neho vyradené.
- 103 Po tretie, pokiaľ ide o argumentáciu týkajúcu sa porušenia práva na rešpektovanie súkromného života, treba uviesť, že napadnuté akty tiež upravujú, že príslušný orgán členského štátu môže povoliť vstup na svoje územie predovšetkým z naliehavých humanitárnych dôvodov (rozsudok Všeobecného súdu z 12. marca 2014, Al Assad/Rada, T-202/12, bod 119).
- 104 V dôsledku toho vzhľadom na prvoradý význam ochrany civilného obyvateľstva v Sýrii a výnimky uvedené v napadnutých rozhodnutiach nie sú obmedzenia práva vlastníť majetok a práva na rešpektovanie súkromného života žalobcu, stanovené v napadnutých rozhodnutiach, neprímerané vo vzťahu k sledovanému cieľu.
- 105 Preto treba zamietnuť tretí aj štvrtý žalobný dôvod.
- 106 V dôsledku toho treba zamietnuť žalobu, pričom nie je potrebné vyjadriť sa k prípustnosti žiadostí o úpravu žalobných návrhov podaných v štádiu repliky a vo vyjadrení zo 16. júla 2013.

O trovách

- 107 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené zaviazvať ho, aby znášal svoje vlastné trovy konania a nahradil trovy konania, ktoré vynaložila Rada, vrátane trov spojených s konaním o predbežnom opatrení, v súlade s návrhmi Rady.

¹⁰⁸ Okrem toho podľa článku 87 ods. 4 rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania. Komisia tak znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Fares Al-Chihabi znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Rada Európskej únie.**
- 3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.**

Van der Woude

Wiszniewska-Białecka

Ulloa Rubio

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 30. apríla 2015.

Podpisy